

Szeress!

Az iskolában a hitoktató a kicsiknek az ádventi időkről beszél, mesél. Az egyik nebuló félve emeli jelentkezésre a kezét és halk, félénk kis gyerekhangján megjegyzi: tanító bácsi, kérem, én nem tudok hinni Istenben. Mire a hitoktató kedvesen megsimogatja a kisgyerek buksiját: nem baj fiam, csak szeresd társaidat, mint önmagadat.

Szeresd felebarátodat, mint önmagadat. Milyen kemény mondat! Milyen kemény parancsolat! Milyen nehezen teljesíthető feladat! A megoldásra talán egy élet is kevés! Pedig ezt várja el tőlünk a Teremtő. Ez az Alap. Minden ebből indul ki és ide tér vissza. Mert képzeljük el, milyen lenne a világ, ha minden döntésünknel, gondolatunknál, kimondott szavunknál először megkérdeznénk önmagunkat: szeretem én ezt az embert, akiről most nyilatkozni fogok, akiről most majd döntést hozok? Szeretem én ezt az embert, társat, rokont, akinek már évek óta nem köszönök? Szeretem én azt az embert, akit

támadok, sértegetek, alázok a szociális hálón, a híres Facebookon? Szeretem én azt az embertársamat, akinek titkait, bánatát, aggodalmait élvezettel, nagy nevetések és pletykálgatások közepette terjesztem és kibeszélem? Válaszolj! Válaszolj magadnak, és értékelj magadat! Szerinted hány pontot kaptál az Istentől és hány pontot kaptál a Sátántól?

Ez az igazi kérdés! Ez az igazi ádventi kérdés!

Farkas Anna

Prečo na seba kričíme?

Jedného dňa prišiel učiteľ so svojimi žiakmi k rieke a zbadali na brehu mladý pár, ako na seba navzájom v hneve kričia. Podišiel k svojim žiakom a spýtal sa. Viete, prečo ľudia v hneve na seba kričia?

Jeden z nich chvíľu premýšľal a povedal. „Pretože stratíme vnútorný pokoj, preto v hneve kričíme.“ Ale prečo musíte kričať, keď osoba, na ktorú kričíte stojí hneď vedľa vás? Mohli by ste to povedať tomu človeku omnoho jemnejším a tichším spôsobom, dodal učiteľ. Žiaci hľadali rôzne vysvetlenia, prečo sa tak deje, ale nikto z nich s nikým nesúhlasil. A tak to učiteľ vysvetlil:

„Ak sú dvaja ľudia nahnevani jeden na druhého, ich srdcia sa veľmi vzdialia. Aby prekonali túto vzdialenosť, musia jeden na druhého kričať. A čím sú nahnevanejší, tým

hlasnejšie kričia. A viete, čo sa deje, ak sú dvaja ľudia zamilovaní? Nekričia na seba. Zhovárajú sa láskavo a potichu, pretože ich srdcia sú veľmi blízko. Žiadnu vzdialenosť vtedy medzi sebou nevnímajú, neexistuje alebo je až príliš malá. Čo sa stane keď sa milujú navzájom ešte viac? Nehovoria, iba šepkajú a sú si ešte bližší svojou láskou. Nepotrebujú dokonca ani hovoriť, stačí im hľadieť si do očí. Pohľad vám naznačí, ako sú si ľudia blízki, keď sa milujú.

Učiteľ pozrel na svojich žiakov a dodal:

„Preto, keď sa snažíte niekomu, koho milujete argumentovať, nedovoľte, aby sa vaše srdcia vzdialili. Nehovorte slová, ktoré vás rozdelia ešte viac. Jedného dňa môže prísť deň, kedy vaša vzdialenosť bude taká veľká, že nebudete schopní nájsť cestu späť.“

Tichí hostia vianoční

Prichádzajú, každý v inú chvíľu,
tí tichí hostia vianoční.
Nezasadnú k prikrytému stolu,
hoci volaní, hoci sviatoční.

Len tíško prejdú, bytom aj myslou
tých, čo tu bez nich zostali.
Pohladia dušu, pošepnú slovko
a opäť miznú do dialí.

Do Tichej noci, zvončeky zvonía.
A v tom ich jasnom cinkote,
počuje srdce ubolené,
piesenku o niečom návrate.

Ak pre lásku žili sme, žijeme,
tá pieseň v srdci bolí.
Nikdy sa z duše nevytratí ten,
koho sme milovali...

Z obsahu

A tartalomból

- Ünnepi gondolatok
- OÚ informuje
- MŠ - Óvoda
- Zo života našej školy
- Iskolánk életéből
- DHZO hlási
- Csemadok
- Charita v našej obci
- Výročie - Évforduló
- Kultúra

Jelčianske slovo

Jókai Szó

Vydáva:

Obecné zastupiteľstvo
Jelka

Redaktori:

Mészáros Beáta,
Zdenka Pongráczová

Grafická úprava:

MAARTGRAFIK
Mészáros Angelika

Fotografia:

Ravasz Viola
Ravasz Zsanett
RNDr. Bognár Csaba,
PhD.

PhotoNagy

Adresa redakcie:

Kultúrny dom Jelka
Tel.: 031/ 7876 110

E-mail:

kulturajelka@gmail.com

Registrácia:

OÚ Galanta 93/1993

Tlač: VALEUR, s.r.o.,
Dunajská Streda
Dunaszerdahely

Ünnepeljünk otthon!

Az elmúlt napokban újra a kezembe akadt Tamási Áron, híres erdélyi író talán legismertebb műve, az Ábel trilógia. Többször elolvastam már, sok kellemes percet szerzett nekem. Mielőtt újra belelapoztam volna, elhíresült szállóigéje jutott az eszembe, „Azért vagyunk a világban, hogy valahol otthon legyünk benne.” Most, hogy az ünnepek újra közelednek, arra gondoltam, hogy milyen mély igazság is rejlik ennek a mondatnak a mondanivalójában. Mert minél inkább idegenné válik ez a világ a maga folytonos változásaival, újdonságaival, a felgyorsult élet, a kihívások, az alkalmazkodási kényszer, annál inkább növekszik, úgy gondolom, minden emberben a vágy az igazi otthonra, arra a meleget árasztó helyre, arra a titokzatos érzésre, hogy legyen egy hely ebben a világban, ahol igazán otthon érezzük magunkat.

De ez nemcsak az emberek magánéletére igaz. Az ember szereti otthon érezni magát egy országban, egy kultúrában. Ez főleg akkor válik nyilvánvalóvá, ha elmegyünk más országokba, megismerkedünk más kultúrákkal és megismerkedünk más szokásokkal, amik talán idegenek tőlünk.

Az advent, a karácsony, ma milliók számára egy olyan ünnep, amely hiszem, képes megteremtteni ezt az érzést. Ahogy

megjelennek még nyilvános helyeken is az adventi koszorúk, a betlehemek, karácsonyfák, ahogyan fényárba öltöznek a városok, a falvak, a házak, hirtelen és érezhető módon megjelenik valami, ami, akárhogyan is, az otthonosság érzését adja. Amivel azonosulni tud az ember, ami nem idegen. Különös ez, mert ezt még azok is el tudják fogadni, akik nem tartják már magukat keresztyének, és sajnálatos módon azt se tudják, hogy adventben, karácsonykor mit is ünnepelünk.

Igen, mondhatnánk rá, hogy ez csak a látszat, szokás, hogy ez nem sokat ér. Pedig azért valamit mégis közvetítenek. Talán éppen azt, hogy az emberek túlnyomó többsége számára ezek az

ünnepek igenis az otthonosság érzetét adják. Adventet, karácsonyt nem lehet megszüntetni, bármennyire is igyekeznek sokan azt bizonygatni, hogy a keresztyénség és az ünnepeink, már a múlté. Éppen azért, mert ebben a sok szempontból elidegenedő világban a karácsony még képes megadni azt az érzést, hogy otthon vagyunk a világban. Mi is az otthon? Hát, talán az állandóság. Advent és karácsony visszatérő ünnepe, még a maga külsőségeivel, szokásaival is, még azok számára is, akik nem túl sokat gondolnak az ünnep igazi jelentésére, az állandóságot jelenti, ebben a folyton változó világban.

Viszont, akik számára az advent, a karácsony nem csak visszatérő szép ünnep, hagyomány, pontosan tudják, hogy ezek csak azért képesek az állandóság üzenetét közvetíteni, mert ami mögötte van, az állandó. Ez az állandóság Isten örök szeretete, amelyet kijelentett Jézus Krisztusban. Az adventi időszakban várt, karácsonykor megszületett, nagypénteken értünk meghalt, és húsvétkor feltámadott Urunkban találunk mi végleges otthonra. A Vele való örök közösség az állandóság valódi alapja.

Köszönjük Urunk, hogy azért vagyunk a világban, hogy valahol otthon legyünk benne, és advent, karácsony szép ünnepe lehet a jele ennek! Istentől megáldott Ünnepeket, minden jóakarató embernek!

Kiss Tibor, tiszteletes

Prošba dieťaťa

*Každý večer pri okienku malé dievča sedáva,
čo si prosí na Vianoce do nebička rozpráva.
„Ach, Ježiško, daj mi, prosím, nech ma ľúbia rodičia,
k tomu dáky pekný darček, čo bratovi požičiam.
Celý rok som poslúchala, mám jednotky v škole, vieš?
Spľň mi prosbu, nech sme zdraví a aj šťastní k tomu tiež.”
Padá sniežik, noc je tichá, tajná chvíľa nadišla,
žiari stromček, horí sviečka,... Ježiško ju vyslyšal.*

Gyökössy Endre: Karácsonyi ima

Kedves Atyánk!

Most mindnyájan azokért imádkozunk, akik emberileg magányosak lesznek karácsony szentestéjén, és ha valamikor fájdalmas a magány, akkor ezen az estén kétszeresen vagy tízszeresen is az. Érettük imádkozunk, hogy, ha magányosak is, ne legyenek egyedül, akkor se, ha csak egy szál gyertya lobog előttük. Az az egy szál gyertya

jelentsen Téged, világ Világossága, Aki fénynek, vigasztalásnak, békességnek és erőnek jöttél közénk.

Most azokért imádkozunk, akiknek kétszeresen fáj a karácsony, mert valahol szétszóródva a világban még egy fenyőgallyat sem találnak, mert talán ott nincs is, talán csak egy borókaág, talán valami trópusi növénynek leszakított levele, de ők arra gondolnak, hogy itthon karácsony van. Talán gyermekünk,

unokánk, bátyánk, szülőnk. Uram, add, hogy karácsony történiék szívükben, légy jó békességben velük, a mi szétszórtjainkkal, ezzel a szétszórt és szétdobált néppel.

Uram, azokért könyörgünk most, akik először töltik özvegyen ezt a karácsonyt. Múlt karácsonykor a párjuk még ott ült mellettük, és most azért lesz könnyes a szemük, hogy az a csók, amit azon a karácsonyon adtak, nem volt elég meleg. Uram, tanítgass bennünket, hogy míg élünk, meleg szóval szóljunk. Uram, bocsásd meg nekünk,

hogy sokszor úgy megyünk el, hogy elfelejtettük megmondani a másoknak: jó volt, kedves volt, szerettük.

Uram, köszönjük gyermekeinket, akkor is, ha ők nem köszönnek meg bennünket. És köszönik a gyermekek a szülőket, még akkor is, ha sokszor már nyugósek, öregek, morgolódk, kesergők, már kiesnek ebből a világból, mert idegenek. Kérünk, adj türelmet gyermekeinknek, hogy tudjanak hordozni bennünket öregecskén, sokszor érthetetlenül, másvilágból itt maradtak.

Uram, hadd történjen karácsony, hogy férj a feleséget, feleség a férjet, gyermek a szülőt, szülő a gyermeket ne csak egy napig szeresse, hanem akkor különösképpen és jobban! Hogy te ott lehess, aki testet öltött Szeretetet vagy.

És most azokért imádkozunk, akik már Nálad vannak. Tudjuk, hogy nem kell értük imádkoznunk, de nekünk jólesik rájuk gondolni, jólesik úgy gondolni rájuk, mint, akik Nálad vannak, Benned vannak és Általad élnek. Nem teszünk le kis gyertyákat a sírjukra, de most gondolatban megáldjuk az emléküket.

És most egyenként, és magam is Uram, arra kérek, hogy ne mi legyünk, akik elrontjuk a karácsonyestét rossz kedvvel, mogorvasággal, idegességgel, kapkodással, morgolóással.

Kérünk Urunk, hogy történjen bennünk és általunk, kis családjainkban és ebben a nagy családjainkban karácsony a Te szent ígéd, szent lelked által, a Te szent asztalod felett. Ámen.

Az adventi előkészületről

Mindennapjainkban sok jelképet fedezhetünk fel. Szinte minden nap használunk olyan gesztusokat és megnyilvánulásokat, amelyek szinte már teljesen az életünk részévé váltak és nem is tudatosítjuk őket. Sokan közülünk az idén újra elkészítettek egy jelképet, amely nemcsak díszként van elhelyezve templomunkban, falunkban és otthonainkban, hanem jelzi mindnyájunk számára, hogy egy nagy ünnepre, karácsonyra készülünk. Az adventi koszorúk egyértelművé teszik és emlékeztetnek bennünket, hogy elkezdődött az adventi előkészület ideje, amely jelzi, hogy pár hét múlva karácsonyt ünnepeljük.

Mit jelent valójában az adventi koszorú? Ha a történetét vesszük alapul, akkor elmondhatjuk, hogy a 19.-20. század óta szokás készíteni. Az adventi koszorú őseit egy német evangélikus lelkész, Johann H. Wichern készítette el 1838-ban (más források szerint 1839-ben). Feljegyzései szerint, az általa alapított gyermekotthonban egy hatalmas csillárt készített fából, amelyre 24 (más források alapján 23) gyertyát erősített fel. Minden hétköznap meggyújtottak egy fehér és minden vasárnap egy piros gyertyát. Mindeközben adventi dalokat énekeltek és bibliai idézeteket olvastak fel. Karácsonyra egy káprázatos fényárban úszó koszorút csodálhattak meg. Ez a szokás csakhamar követtékre talált. Az adventi koszorúra azonban 1860-tól kezdve csupán négy gyertyát erősítettek fel, így is emlékezve az adventi időszak négy vasárnapjára. Minden vasárnap meggyújtottak egy újabb gyertyát. Praktikusán mind a mai napig ez a szokás maradt életben. Az egyre növekvő fény jelképezi azt a nagy fényességet és ajándékot, amelyet Isten karácsonykor ad nekünk Fia, Jézus Krisztus személyében. Az adventi időszak négy hete egy meghívás, hogy készüljünk, elsősorban lelkiekben az egyik legnagyobb keresztény ünnepünkre. Ezeket a várakozással teli heteket az emberek sokszor böjttel töltötték és aktívan részt vettek a hajnali (ún. roráté) szentmiséken, amit Szűz Mária tiszteletének szenteltek.

Sok esetben felmerül a kérdés, hogy az adventi koszorúra milyen színű gyertyákat kell felerősíteni. A koszorún három szín dominál, amelyek erős jelképekkel bírnak: a zöld ágak kifejezik annak az örök életnek a reményét, amelyet Jézus Krisztus a megváltással ajándékozott nekünk, a három lila színű gyertya kifejezi a várakozást és az adventi bűnbánatot, amellyel utat készítünk szívünkben Jézusnak, valamint a harmadik adventi vasárnapon meggyújtott rózsaszínű gyertya a karácsony, és Jézus születésének közelségére irányítja a figyelmünket.

A gyertyák egyben egy-egy fogalmat is jelképeznek, amelyek az adventi időszak „főszeplőire” emlékeztethetnek. Az első gyertya utalhat a hitre, gondolva arra az ígéretre, amelyet Isten a bibliai Ádámnak és Évának tett,

akiknek elsőként ígérte meg a megváltást. A második gyertya a remény jelképe is lehet, mivel Isten az ő kiválasztott, zsidó népének megígérte a Messiást. A harmadik gyertya emlékeztethet bennünket Keresztelő Szent János személyére, aki Jézus Krisztus közvetlen előfutára volt és a szeretetből fakadó bűnbánat által készítette az utat az emberek szívéhez. Nem utolsó sorban a rózsaszínű gyertya pedig az öröm jelképe, utalva Szűz Mária személyére, aki megszülte a Megváltót.

A jelenlegi katolikus gyakorlat követi az adventi időszak gyakorlatát, amely szerint az adventi koszorún három lila színű és egy rózsaszín gyertya található. A rózsaszín gyertya kitűnik a többi közül, amelyet a harmadik adventi vasárnapon, az öröm (gaudete) vasárnapján gyújtunk meg, kifejezve örömünket, hogy az Úr eljövetele már közel van. Az adventi koszorú többi három, lila színű gyertyája kifejezi, hogy az adventi időszak első nagy részében (december 17-ig) bűnbánattal és jócselekedetekkel készülünk az Úr második, világ végi eljövetelére, majd közvetlenül a karácsony előtt egy hét Jézus Krisztus első, Betlehemben történt születésére, eljövetelére hivatott felkészíteni lelkünket a bűnbánat, az irgalmasság cselekedeteinek és a szeretet fokozott gyakorlása által.

Szívből kívánom a kedves olvasóknak, hogy egy tartalmas és kegyelmekben gazdag adventi időszak után, lelkiekben felkészülten és az Úr Jézussal való kapcsolatukat megerősítve tudjanak ünnepelni! A Megváltó, Jézus Krisztus születése hozzon családjaink életébe békét, örömet, szeretetet és a mindennapi megpróbáltatások ellenére derűs optimizmust.

ThLic. Nagy Péter, plébános

Ježiškovi

*Zaspievam ti do uška,
pohladím ti rúčky.
Vezmem si ťa do náručia,
obujem papučky.*

*Dietatko tak nevinné
prišlo si ma spasiť.
Ty bojuješ srdiečkom,
kým iný meč tasí.*

*Lež ty vyhráš! Zachrániš svet!
Verím v tvoju silu.
Tak ma nechaj kolísať ťa
v tú vianočnú chvíľu.*

Kultúrny život

Aktívnu súčasťou obecného úradu je aj miestne kultúrne stredisko a obecná knižnica.

Kultúrne stredisko sa zaoberá hlavne zabezpečením kultúrneho života. Popritom však poskytuje „domov“ rôznym obecným podujatiam, miestnym organizáciám a miestnemu Babyklubu. V budove kultúrneho domu pôsobí elokované pracovisko ZUŠ Sládkovičovo, kde majú deti možnosť získať základy hudobnej výchovy. Vyučuje sa hra na klavír, husle, gitare a základy spevu.

V budove majú svoju „základňu“ miestne kultúrne súbory: Dychová hudba Jelka, rocková skupina Totalica, gitarové súbory Pengettyú a Cidrus, Jelčiansky divadelný súbor, Orientálny tanečný súbor Jazmín, seniorsky spevácky súbor Strieborná jeseň, miestny ľudový spevácky súbor a skupina interpretov moderných piesní. Naša budova je aj centrom organizácie Csemadoku, Jednoty dôchodcov a miestneho klubu dôchodcov. Prebiehajú tu aj cvičenia jogy.

Môžeme smelo povedať, že kultúrny život v našej obci je pestrý. Pravidelne organizujeme divadelné predstavenia, rôzne hudobné večery, koncerty, výstavy, prezentácie kníh, rôzne kreatívne popoludnia pre deti. V spolupráci s obcou periodicky sa opakujúce podujatia, ako sú napr. obecné dni, jesenné a vianočné trhy. Kultúrne podujatia pre verejnosť sa realizujú tromi spôsobmi a to spolufinancovaním obce, prostredníctvom projektov a vytrvalou prácou jednotlivých miestnych kultúrnych súborov.

Naša knižnica očakáva svojich čitateľov približne s 15 000 zväzkami kníh. Žiaľ, zväčša iba očakáva. Napriek tomu, že sa snažíme pravidelne doplňovať sortiment kníh, organizujeme výmenné knižné burzy návštevnosť knižnice klesla. Dúfame však, že naši čitatelia na nás nezanevrú a nájdu cestu k dobrej knihe. V budúcnosti plánujeme spestriť život knižnice rozprávkovými predpoludniami, interaktívnymi zamestnaniami, literárnymi besedami pre deti.

Beáta Mészáros

Kulturális élet

A községi hivatal szerves részeként működik falunkban a művelődési otthon és a könyvtár.

A művelődési otthon elsősorban kulturális funkciót tölt be, de ottthont ad községi rendezvényeknek, helyi szervezeteknek illetve a helyi babaklubnak is. Itt működik továbbá a Diószegi Művészeti Alapiskola kihelyezett részlege, mely lehetőséget nyújt a gyermekek számára a zenei alpműveltség megszerzésére, zongora, hegedű, gitár és ének szakon.

A kultúrház épületében próbálnak a helyi kultúr csoportok: a Jókai Fúvósok, a Totalica rockzenekar, a Pengettyú és Cidrus citerazenekarok, a Jókai Színház Társulat, a Jázmin Orientális Táncsoport, a helyi Nótakör, az Ezüst Ősz Népdalkör és a Zene nélkül mit érek én? dalsoport. Községünk két másik nagy szervezetének is kultúrházunk a központja: itt ülésezik a Csemadok Jókai Alapszervezetének vezetősége, a Nyugdíjas Egyesület vezetősége és a helyi nyugdíjas klub. Nálunk talált otthonra a jóga is, melynek hétfőnkénti senior változatát a szépkorúak látogatják.

Ami a kulturális funkciót illeti, elmondhatjuk, hogy községünkben rendkívül színes és sokrétű kulturális élet zajlik. Rendszeresen szervezünk színházi előadásokat, különféle zsánereű zenés esteket, koncerteket, képzőművészeti kiállításokat, könyvbemutatókat, tematikus kreatív gyermekfoglalkozásokat, illetve a községgel karöltve, periodikusan ismétlődő rendezvényeket, falunapokat, kézműves vásárokat. A nagyközönségnek nyújtott repertoárt a község által finanszírozott-, a pályázatok útján elnyert-, valamint a helyi csoportok kitartó munkájával megvalósult kulturális rendezvények alkotják.

Könyvtárunk csaknem 15 000 könyvvel várja az olvasókat. Sajnos, legtöbbször csak várja. Annak ellenére, hogy igyekszünk minél gyakrabban feltölteni újdonságokkal a polcokat, könyvbörzét, csere-bere akciót, Fogadj örökbe! napokat szervezünk, a könyvtár látogatottsága egyre csökken. Szeretnénk hinni azonban, hogy az olvasás iránti igény még nem veszett ki teljesen, s hogy a könyvbarátok visszatálnak hozzánk. A jövőben mesédélelőttökkel, rendhagyó irodalomórakkal, színes, interaktív foglalkozásokkal próbáljuk majd megszólítani a gyermekeket.

Mészáros Beáta

KULTÚRNY ŽIVOT / KULTURÁLIS ÉLET

7

Milí rodičia, milé deti! Kedves szülők, kedves gyerekek!

Miestne kultúrne stredisko v Jelke otvára krúžok folklórneho tanca pre deti.
Krúžok povedú žienky folklórneho súboru Berkenye.

Kedy? Od januára 2018, vždy v sobotu predpoludním.

Kde? V kultúrnom dome.

Vek deti: 5-12 rokov.

Príhásenie a podrobné informácie: V kultúrnom dome.

Milé deti, poďte medzi nás, čakajú vás nové zážitky!

A Jókai Művelődési Otthon néptáncoktatást indít gyermekek számára, a Berkenye Néptáncgyűttes táncosainak vezetésével.

Mikor? 2018 januárjától, minden szombat délelőtt

Hol? A helyi kultúrházban.

Korhatár: 5-12 éves korig

Részletes információk és jelentkezés: A kultúrházban.

Zene, tánc, játék és sok-sok új élmény vár minden jelentkezőt!

Naša obec v tomto roku oslavuje 820. výročie svojho vzniku. My, ktorí žijeme v dnešnej dobe, minulosť poznáme iba z histórie. Naši predkovia prežili obdobia mieru, ale aj obdobia krvavých vojen. Najväčšie zmeny, dobré či zlé, však nastali v minulom storočí. Modernizácia, rozvíjajúce sa hospodárstvo a technika neobišli ani nás. Do 21. storočia sme vstúpili ako otroci svojich neustále sa stupňujúcich potrieb. Čas nezastavitelne ubieha. Sme uväznení v kolobehu rýchlo plynúceho času. Nemáme kedy prežívať zmeny, nemáme čas nazrieť do minulosti, žijeme sebecky iba pre dnešok. Snáď nie sme horší ani lepší ako naši predkovia. Sme ľudia, máme svoj domov, miesto kam patríme. Vážme si toho!

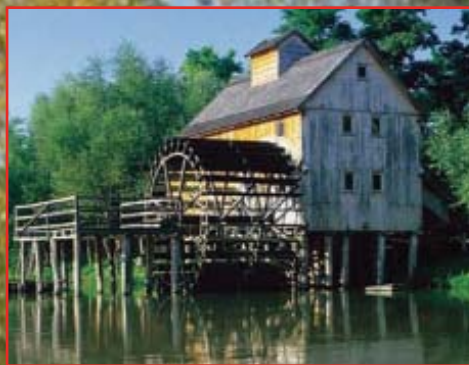

ÉVFORDULÓ

9

Községünk ebben az évben ünnepli meg-
alakulásának 820. évfordulóját. Mi, akik a
jelenben élünk, csak történelmi ismereteink-
re hagyatkozhatunk a múltat illetően. Vol-
tak békés és véres századok. A legtöbb vál-
tozást, jó- vagy rossz irányban, azonban a
múlt század hozta el életünkbe. A moderni-
záció, a fejlődő gazdaság és a technika vív-
mányai nem kerültek el bennünket sem. Az
Idő béklyójának szorításában léptünk a XXI.
századba. Rohanó életünk szinte minden pil-
lanata a másodperc töredékének függvénye.
A mutató nem áll meg, az óra jár. Nincs időnk
megélni a változást, nincs időnk visszanez-
ni, nincs időnk se tegnapra, se holnapra, mert
önző módon csak a mának élünk. De talán
nem vagyunk se jobbak, se rosszabbak elő-
deinknél. Mert az ember már csak ilyen...
Örülünk, hogy van hová tartoznunk. Van szü-
lőfalunk, közösségünk, otthonunk. Összetar-
tozunk. Isten éltesse, Jókai!

Kirándulás az Őrségben

A Csemadok Jókai Alapszervezete hagyományához híven idén ősszel is szervezett kirándulást. Az uticél az Őrség volt. Reggel, szeptember 29-én a 38 tagú csoport elindult felfedezni a számukra nem annyira ismert Őrséget. Délután a lelkes társaság célba ért. Megérkezésiükkor szívélyes fogadtatásban volt részünk. Vendéglátóink egy kupica pálinkával, majd háromfogásos tájlevegű ebéddel vártak ránk. A kiadós étel után, jött az elszállásolás. Röviddel utána neki is láttunk felfedezni az Őrséget.

Az első utunk Szócére vezetett. A tőzegmoha - láp megtekintése után 900 m hosszú pallón mentünk végig a Lápok

házához. Utána Vadása tó körbevezett és az ottani forrásokhoz is eljutottunk. A sok séta után visszatértünk Órimagyarósdra és kezdődhetett az esti program - szórakozás, beszélgetés és nem utolsósorban a tánc. Másnap reggel Pankaszon egy 1755-ben épült haranglábhoz vezetett az utunk, majd Őriszentpéterre, ahol egy erődtemplomot és egy tégláégetőt tekinthettünk meg. Délután Szalafőn, Pityeszer falumúzeumba látogattunk el. Ezt követte Veleméren a Fény Templom látogatása, amit egy hosszabb faluséta követett és eljutottunk egy nagyon szép Sindümúzeumba. Késő délután Magyarszombatfán egy fazekas mester, Vörös Gábor

fogadott bennünket műhelyben és múzeumában, ahol betekintést nyerhettünk a fazekasmesterség titkaiba. A mester közben sok érdekes történetet mesélt nekünk. Az utol-

só napon utunk a kiadós reggeli után Viszákra vitt. Itt egy Tündérbertet látogattunk meg, ahol ősi gyümölcsfák újratelepítésével foglalkoznak. Ezt követően Szarvas József színház

„Pajtaszínházát” és a kitelepítettek emlékművét csodáltuk meg. Kirándulásunk pálinkafőzde látogatással folytatódott, ahol is a résztvevők különféle pálinkákat kóstolhattak meg és tetszés szerint vásárolhattak is belőlük.

Ez a kirándulás egy kicsit más volt, mint az előzőek, mert nagyon sok volt a séta, túra, de hisszük, hogy erre a három napra mindeki szívesen fog visszaemlékezni. Manapság már nagyon ritka az olyan hely, ahol olyan tisztelettel és szeretettel őrzik a múltat, mint az őrségi emberek.

Szabó Mária

Ősz és tél a babaklubban

Egy éve, októberben történt, hogy átvettem a babaklub vezetését. Egy év távlatából elmondhatom, hogy rögtön a „mély vízzel“ kezdődött a tevékenykedésem az őszi vásáron. Ezzel a vásárral indul ugyanis klubunk életének legmozgalmasabb időszak. Rengeteg programon való részvétel és közös foglalkozás jellemzi az őszi-téli időszakot.

A novemberben megrendezett halloween buli jó lehetőséget biztosít a kreatív anyukák számára, hogy ötletes jelmezbe bujtaszák apróságukat.

December elején, mint sok más gyerekekhez, hozzánk is ellátogat a Mikulás, akit a tavalyi évben egyes érzelmekkel fogadtak a legkisebbek. Valakik nevettek, voltak akik sírtak, de voltak olyanok is, akik a mikulás-szakáll mögött felismerni vélték nagypapájuk vonásait.

A rögtön utána sorra kerülő karácsonyi fényképezkedés inkább az anyukáknak, szülőknak jelent kihívást, mert nem mindig egyszerű pár másodperc pihenőre bírni a csemetékét, akik mindent megtesznek annak érdekében, hogy elszökjenek a fényképezőgép elől. Szerencsére elmondhatjuk, hogy a nagy igyekezetet általában siker koronázza és egy jól sikerült fotó kerül a család és rokonok karácsonyfája alá.

Nagy várakozás előzi meg a községünkben rendezett hagyományos karácsonyi vásárt. Az anyukák sok ötlettel állnak elő, amelyekből többet is sikerül megvalósítanunk. A találkozások alkalmával a gyerekek érdeklődve figyelik, mit készítenek anyukáik és ruhájukat nem kímélve segítenek nekik a festésben. Mindenki aktívan kiveszi a részét a készülődésből. Többen otthon készítenek karácsonyi díszeket, finomabbnál-finomabb süteményeket sütnek, ezzel is támogatva klubunkat. Ehhez nagy motivációt jelent számunkra a karácsonyi vásárra kilátogatóktól kapott pozitív visszajelzés, amit ezúton is köszönünk. A Jókai Babaklub nevében kívánunk minden olvasónak kellemes, családi körben eltöltött karácsonyi ünnepeket.

Viola Tóth Szilvia

Ovis élet, kicsit másként...

Ismét elérkezett az ősz és ez azt is jelenti, hogy megkezdődött egy új tanév. Biztos voltak gyerekek, akik számára ez nem jelentett nagy örömet, de hiszem, hogy a legtöbbjük már nagyon várta. Hiszen a hosszú nyári szünet után ismét találkozhattak régi barátaikkal és az óvónénikkel.

Az idei tanévkezdés teljesen más volt, mint az eddigiek. A gyerekek az első napon nem az óvoda küszöbét lépték át, hanem az alapiskola épületében kezdték az évet. Ennek oka mindenki számára ismert:

óvodánkban nagyszabású felújítási munkálatok vették kezdetét 2017 júliusában. A hírt, hogy végre fel lesz újítva az ovi, mindenki nagy örömmel fogadta: a szülők, gyerekek és mi, óvodai alkalmazottak is. Óriási köszönet mindkét alapiskola igazgatónőjének: Mgr. Kovács Erikának és Mgr. Zuzana Kuldovának, akik segítő kezét nyújtottak és azonnal felajánlottak számunkra három osztályt a nevelő-oktató tevékenységekhez és kettőt a délutáni pihenőhöz, valamint a fenntartónak, hogy mindent

megtett annak érdekében, hogy a gyerekek számára az előírásoknak megfelelő helyet biztosítson a munkálatok befejezéséig. Tudtuk, hogy nagyon nehéz időszak vár ránk, de bízunk abban, hogy bármilyen probléma vagy helyzet áll elő, meg tudjuk oldani. Bízunk abban, hogy lesz bennünk annyi erő és kitartás, hogy mosolyogva, mindig jókedvűen és felkészülten a nevelő-oktató munkára, végigcsináljuk ezt a nem mindennapi időszakot. Bízunk abban, hogy a szülők megértéssel fo-

gadják, hogy nem minden gyermek kezdhet el az új tanévet. Bízunk abban, hogy a gyerekek és mi is problémamentesen tudunk majd alkalmazkodni az új helyzethez. Bízunk abban, hogy annak elenére, hogy 28-30 gyermek van egy osztályban, fejleszteni tudjuk játékos formában értelmi képességeiket, a kommunikációt, a problémamegoldást, az önállóságot, figyelembe véve egyéni sajátosságaikat. Bízunk abban, hogy lehetőségeinkhez képest semmilyen nem szenvednek majd hiányt.

Hát, ilyen bizakodva kezdtük el az évet. Azóta már eltelt több mint három hónap és mi végezzük a dolgunkat. Kicsit összezsúfolva, kicsit átszervezett napirenddel, kicsit mindenhez és mindenkihez alkalmazkodva, de még mindig töretlen kitartással. Továbbra is minden héten érdekesebbnél érdekesebb témákkal foglalkozunk, mint például a család, a lakhelyünk, az ősz színei, időjárása, terményei, az emberi test, az egészségünk védelme. A gyerekek részt vettek két meseelőadáson. Ellátogatott hoz-

zánk Dobossy Andrea logopédus, aki felmérte a gyerekek kiejtési problémáit. Háromhetente pedig Pongrácz Adrianna tartóztatást a nagycsoportosok részére. Továbbra is több projektbe bekapcsolódunk. Ilyen a Dentalalarm projekt, melynek keretén belül a gyerekek megismerkednek a helyes szájhigiénéjével. Örömmel fogadtuk, hogy januártól már a magyar nagycsoportosok részére is lesznek előadások. A

Póla rádió projekt keretén belül a galántai rendőrség munkatársai látogatnak el hozzánk és játékos formában tanítják a gyerekeket a biztonságos közlekedésre.

Tisztában vagyunk vele, hogy néhány, már hagyományossá vált akciót nem tudunk, tudunk megszervezni. Sajnos elmaradt a nagyszülők tiszteletére adott műsorunk és a Töklámpások éjszakája. Ez is az ára annak, hogy jövőre egy szebb, biztonságosabb óvodába járhasanak a gyerekek. Ez az időszak mindenki részéről bizonyos lemon-

dással jár, mindenkinek valamit vállalnia kell. De bízunk abban, hogy megéri. Még akkor is, ha kicsit tovább tart a tervezettnél. Bízunk abban, hogy az idei évben is sikeresen tudjuk teljesíteni feladatainkat, hogy a gyerekek örömmel fognak óvodába járni. Reméljük, hogy a szülőkkel is partnerként tudunk együttműködni és számíthatunk a segítségükre.

Kovács Anikó

Zo života MŠ

Jeseň je pre svoje farby nádherným ročným obdobím v roku. Príchod jesene je pre mnohé deti novým začiatkom v ich živote. Niektoré deti sú plné očakávania pred príchodom do školy alebo materskej školy. Inak tomu nebolo ani túto jeseň. Deti plné očakávania a radosti však neprekročili prah budovy materskej školy, ale školy základnej. V júli

ústretný prístup. Máme k dispozícii 3 triedy pre výchovno-vzdelávaciu činnosť, 2 triedy predovšetkým ako spálne, 1 cvičebňu ako riaditeľňu pre našu p. riaditeľku a 3 miestnosti sociálneho zariadenia. Výchovno - vzdelávací proces sa realizuje v triedach prispôbených deťom s prihliadnutím na ich potreby a záujmy. Snahou p. riaditeľky, ako i

tohto roku sa začala rekonštrukcia budovy materskej školy a tak sa hľadali prijateľné náhradné priestory pre tých najzraniteľnejších - a to pre deti. Pán starosta, Ing. Imre Farkas, ako zriaďovateľ materskej školy, v spolupráci s p. riaditeľkami základných škôl, Mgr. Zuzanou Kuldovou a Mgr. Erikou Kovács sa dohodli na uvoľnení priestorov v budove základnej školy, za čo im patrí veľká vďaka, ako i za zhovievavosť a

našou je, aby sa deti cítili bezpečne a príjemne aj v náhradných priestoroch. Našou prioritou je, aby sa rozvíjali po všetkých osobnostných stránkach - sociálnej, rozumovej i citovej.

Režim dňa ako i aktivity sme prispôbili ich potrebám a komfortu v rámci možností s ktorými disponujeme. Okrem tematických celkov, ktoré sa každý týždeň menia a ponúkajú deťom rozhľad v rôznych

oblastiach, sme sa zapojili aj do programu Dental Alarm, zameraného na starostlivosť o zúbky a do projektu Póla radí deťom, v spolupráci s Okresným riaditeľstvom policajného zboru v Galante. Naplánovaná je aj návšteva logopedičky Mgr. Andrei Dobossy pre predškolákov. Kultúrne predstavenia, ako napr. marionetové predstavenie Princezná Rozmarinka alebo Kuttyomfitty társulat nám už spestrili jeden deň a ďalšie predstavenia sú plánované priebežne. Je nám ľúto, že sa nemôžu konať všetky akcie, ktoré boli zvykom, ako napr.

Tekvicové variácie a podujatia podobného typu. Avšak veríme vo vašu zhovievavosť a pochopenie v tejto situácii a radi sa opäť s vami stretneme vo vynovených priestoroch materskej školy.

Poďakovanie okrem všetkých zúčastnených, patrí aj vám - rodičom, za zhovievavosť, pochopenie, dôveru a spoluprácu. Veríme v skorý návrat do pekných, bezpečných priestorov, v spoluprácu s vami, priateľské vzťahy a bezkonfliktné, priame riešenie prípadných nezhôd.

Marcela Antaleczová, Mgr.

Novinky zo školy

Milí rodičia a priatelia našej základnej školy!

Školský rok 2017/2018 je už v plnom prúde. Tohto roku našu školu navštevuje 194 žiakov v dvanástich triedach. Školský klub detí navštevuje 92 žiakov v štyroch oddeleniach. Na škole vyučuje 27 pedagogických zamestnancov.

Škola pokračuje v projekte „Škola otvorená všetkým“ – to znamená, že sa venujeme skutočne všetkým, aj žiakom so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami. V rámci projektu máme k dispozícii dve asistentky učiteľa a jedného špeciálneho pedagóga.

Na jeseň sme boli úspešní v skvalitňovaní vyučovania projektom „Čítajko“, čo nám prinieslo možnosť zakúpenia ďalšej interaktívnej tabule s projektorom, nového prehrávača, kompletného hábkového

divadla aj s maskami, výtvarných potrieb a krásnych rozprávkových kníh na rozvoj čitateľskej gramotnosti.

Ďalej pokračujeme v projekte elektronického testovania žiakov.

Samostatnú kapitolu tvorí projekt „Ihrisko“. Na jeseň po zameraní, ktoré vykonali páni Melišek, Kiš, Deák, Banko, Czére sa začali zemné práce s výdatnou sponzorskou pomocou pána Rótha, uskutočnili sa štyri brigády na ukladanie obrubníkov k vytýčenému ihrisku a atletickej dráhe. Za organizáciu, objednávky materiálu, prácu a manažment ďakujeme p. Kišovi a dobrovoľníkom, ktorí pracovali po sobotách aj za nepriaznivého počasia. Je pravda, že sme očakávali väčší záujem o brigády zo

strany rodičov žiakov oboch škôl, ale dúfame, že v jarnom období, kedy budú práce pokračovať, sa zúčastnia rodičia vo väčšom počte. Veľkou pomocou sú finančné sponzorské príspevky na transparentný účet Ihrisko a aj osobne odovzdané príspevky na riaditeľstvách oboch škôl alebo uskutočnené odborné práce sponzorsky, resp. za symbolické ceny (Transbeton, A. Banko, J. Róth) Významne prispel k výške sponzorských financií aj výťažok z 1. charitatívneho plesu v Jelke v sume 3 500 eur, ktorý bol poukázaný na transparentný účet. Týmto ďakujeme organizátorom a všetkým, ktorí poskytli ceny do tomboly, ďalej všetkým, ktorí prispeli finančne, alebo osobne pomocou pri organizácii

tohto úspešného podujatia.

V tomto školskom roku pracuje na škole 22 záujmových krúžkov – ponuka je teda viac ako bohatá a snažíme sa vychádzať v ústrety požiadavkám detí i rodičov.

Ciele máme pre tento rok vysoké a práce veľmi veľa, jednoducho bez vzájomnej pomoci sú ciele nezvládnuteľné. Úspechu žiaka musí predchádzať pravidelná príprava na vyučovanie, kontrola zo strany rodiča, nosenie si učebných pomôcok a mať vôľu učiť sa – to sú najzákladnejšie predpoklady, aby sme mohli efektívne rozvíjať schopnosti našich detí.

Všetky informácie zverejňujeme na facebooku školy.

Mgr. Zuzana Kuldová,
riaditeľka školy

Nikdy viac vojna!

Druhá svetová vojna – holokaust, vraždenie, besnenie, krviprelievania miliónov nevinných ľudí. Tieto slová ešte aj dnes, po viac ako 70-tich rokoch od skončenia najstrašnejšej vojny v dejinách ľudstva, naháňajú strach a hrôzu každému súdnemu človeku. Staršia generácia mala možnosť počuť o týchto hrôzach od svojich starých rodičov, prípadne rodičov.

V období pred Nežnou revolúciou sa v TV vysielalo veľa filmov o vojne, Slovenskom národnom povstaní. V mnohých rodinách žili svedkovia týchto tragických

udalostí, ktorí nedovolili, aby sa zabúdalo. Avšak táto pamäť akoby sa vytrácala. Mnohí mladí ľudia spochybňujú holokaust a bagatelizujú hrôzy vojny. V rodinách sa akosi o tom nehovorí. To, že je mier, všetci berú ako samozrejmú. Je nepochopiteľné, že v dnešnej dobe sa opäť ozývajú hlasy tých, ktorí sa hlásia k fašizmu, ľudáckemu režimu, xenofóbie a antisemitizmu. Samozrejme, oslovujú mládež, ktorá je najviac ovplyvniteľná.

Zabúdať by sa však nemalo! Preto je veľmi dôležité s mladými hovoriť o týchto

udalostiach, vychovávať ich odporu k vojne, k tolerancii voči iným národom a rasám, aby nikdy viac nevyhasínali nevinné životy v krutých vojnach.

Škola zohráva v tejto výchove dôležitú úlohu. Učiteľom našej ZŠ nie je ľahostajná budúcnosť mladej generácie, a preto hlavne na hodinách dejepisu, literatúry a etiky sa venujú týmto témam.

Pri príležitosti vydania Židovského kódexu 9. 9. 1941 sme uskutočnili pre žiakov 5. až 9. ročníka exkurziu do Múzea holokaustu v Seredi.

Múzeum vzniklo v priestoroch bývalého pracovného a koncentračného tábora, ktoré predstavuje autentické

miesto viažuce sa k tragickému obdobiu riešenia „židovskej otázky“ na Slovensku počas 2. svetovej vojny. Sú tu vystavené dobové dokumenty, fotografie a predmety súvisiace s prenasledovaním Židov na Slovensku. Jedným z vystavených artefaktov je dobytčí vagon, v ktorom deportovali Židov do koncentračného tábora Auschwitz. Múzeum zároveň slúži aj ako pamätník zavraždeným Židom, pričom len táborom v Seredi ich prešlo približne 16 000, z ktorých bola väčšina zavraždená počas holokaustu.

Po prehliadke múzea sa deťom premietol film, v ktorom vypovedali preživší svedkovia týchto udalostí.

Na žiakov tieto výpovede a spomienky veľmi zapôsobili. V miestnosti sa rozhostilo pietne ticho. Nejednen z nich mal slzy v očiach.

Pevne veríme, že z týchto detí raz vyrastú slušní a múdri ľudia, ktorí nedopustia, aby sa rozpútala ďalšia svetová vojna, ktorá by priniesla skazu celému ľudstvu.

Ing. Z. Nagyová

Kohútik a Sliepočka...

20. októbra sme navštívili divadelné predstavenie. Tak, ako v minulom školskom roku, aj tento krát sme boli v Starom divadle Karola Spišáka v Nitre. Za kultúrou sa vybralo 90 žiakov z prvého stupňa spolu s pani učiteľkami. Naši malí školáci sa ne-

vedeli dočkať, kedy už budeme v Nitre. Keď sme dorazili, hneď sme sa vybrali do divadla. Deti mali možnosť vidieť klasickú rozprávku o chamtivom kohútikovi a obetavej sliepočke v celkom novom šate. Kohútik a Sliepočka je

divadelné predstavenie z repertoáru hosťujúceho divadla - Divadlo Žihadlo. Žiaci sa aktívne zapojili do deja rozprávky, spievali a povzbudzovali Sliepočku. Mali možnosť vyjsť aj na javisko.

Deťom sa v divadle veľmi páčilo a vrátili sa domov plné zážitkov. Určite pôjdeme aj v budúcom školskom roku. Veď v dnešnom uponáhľanom svete, keď máme čoraz menej času na kultúrne vyžitie, je potrebné, aby sme sa aspoň na chvíľu preniesli do inej reality a zamysleli sa nad poslanstvom divadelného umenia.

Mgr. Anita Turániová

Oslava Halloweenu na našej škole

V predvečer Sviatku Všetkých svätých sa aj na našej škole uskutočnila oslava pôvodne keltského sviatku, rozšíreného najmä v anglosaskom svete Halloweenu. Na Slovensko tento populárny americký sviatok začal prenikať až koncom 20. storočia a nachádza si čoraz viac priaznivcov, predovšetkým medzi deťmi. Strašidelné kostýmy, ktorým kulisu robia pochmúrne sychravé jesenné

dni a blikajúce svetielka v prázdných tekvicách pôsobia naozaj tajomne a magicky. V spojení s humorom a mierou recesiou stávajú sa pre deti neraz jedným z najľakavejších osláv.

Vo štvrtok, 27. 10. 2017. sa aj žiaci našej školy premenili na nepoznanie. Viacerí povolili uzdu svojej kreativite a pripravili si nádherné a samozrejme aj strašidelné masky. Diapazón ich nápadov bol pestrý.

Počas tretej a štvrtej vyučovacej hodiny sa telocvičňa premenila na pavučinami, strašidkami a tekvicami vyzdobený priestor. Deti v prestroj-

ení vlí, duchov, strašidiel, či upírov s veľkým zápalom súťažili v rôznych hrách a tešili sa z výhier. Keďže víťaza najkrajšieho prestrojenia bolo ťažké vybrať, žiaci každej triedy boli odmenení malým darčekom. Celý program moderovala pani učiteľka Mgr. Kováčová, ktorej asistovali malí pomocníci - žiaci prvého stupňa. Oslava "Sviatku duchov" bola zakončená minidiskotékou. Veľká vďaka patrí rodičom, ktorí priniesli množstvo dobrôt a zabezpečili občerstvenie počas celého programu.

Mgr. Ladislav Moravík

Chceme byť zdraví

Zdravie – tak často vyskylujúce sa slovo v našom každodennom živote, no i napriek tomu, to krátke slovo a všetko s ním súvisiace, už ani zďaleka nie je tým, čím bolo v minulosti. Naši starí

prarodičia by vedeli o zdraví a vitalite ľudstva rozprávať hodiny dlhé a pútavé. Slovenčinári by dnes povedali, že fráza: „Som zdravý ako buk“ je v dnešnej dobe už len prirovnanie, ktoré sa žiaci

učia v školských laviciach. Deň zdravej výživy a deň jablka sa už v našej ZŠ stalo za posledné roky pravidelnosťou, ba dokonca pre žiakov aj očakávaným podujatím. Nebolo tomu inak ani tento rok. Dňa 6.10.2017 sa našimi školskými priestormi opäť vznášali vynikajúce vône z rôznych zdravých BIO receptov, ktoré zaplňali honosný desiatový stôl našej spoločnej zdravej desiaty. Pestrosť pokrmov, šalátov, nátierok, chlebičkov, ale aj rôznorodých zdravých zákuskov z domácich dielničiek našich gazdiniek, zo strany rodičov našich žiakov, ale aj pedagógov, sprevádzal náučný program s výchovným zamera-

ním na tému: Kto chce zdravý byť, musí zdravšie žiť!

*Odznali piesne, básne, hádanky,
spapali sa zákusy,
aj nátierky chutili,
brušká sa deťom plnili.
Radosť v očiach z toľkých dobrôt,
piesne spievali sa našou chodbou.
Aj nástenky zdravé boli,
žiaci mnohé veci znali,
či ovocie, zeleninu,
aj najzdravšiu tú kuchyňu.
To, či žiaci zdraví budú,
záleží aj od pohybu.
Koľko denne si zacvičia,
za počítač to vymenia.*

Prajem všetkým dni plné zdravého životného štýlu v rámci vašich rodín každý prežitý deň.

Mgr. Alena Kováčová

Šarkaniáda

Keď sa povie jeseň, nejeden z nás si predstaví smutné a upršané dni. Žiaci v našej škole sú však iní. Tí vidia pestrofarebné lístie, ešte stále usmiate slniečko a hlavne príležitosť prevetrať si svojich novučíckých pestrofarebných šarkanov. Ešte predtým však tomu predchádzala v ŠKD ich starostlivá výroba. Deti usilovne pracovali. Kreslili, lepili, strihali, rozvíjali svoje zručnosti a fantáziu. Výsledkom spoločnej práce boli naše originálne vyrobené šarkany.

25. októbra 2017 sme na školský dvor vyrazili s pestrými drakmi vyskúšať naše zručnosti v leteckej navigácii a tiež v rozplietaní uzlov a pomotaných šnúr.

Vetrík jemne pofukoval a pomohol predviesť papierových krásavcov, ktorí vyčarili úsmev na tvári našich detí.

Vychovávateľky ŠKD

Okresné kolo v stolnom tenise

Ako už býva dobrým zvykom, aj tento školský rok sa žiaci 2. stupňa ZŠ Jelka zúčastnili okresného kola v stolnom tenise, ktorý

sa konal 20.10.2017 vo Veľkej Mači. Našu školu reprezentovali: **Basri Baroš** a **Imrich Tanko** z 9.A, **Tibor Kočica** zo 7.A a **Sa-**

muel Kiš z 5.A triedy. Chlapci podali výborné výkony, s ktorými si po tuhom a víťaznom boji s vlašajším víťazom (Veľká Mača) zabezpečili postup do finále, kde však podľahli najlepšiemu

družstvu turnaja – ZŠ Jelka maď. Obsadili tak skvelé 2. miesto. Chlapci, gratulujeme a ďakujeme za vzornú reprezentáciu školy!

Mgr. Laura Sklenková

Egészség- és multikulturális hét az alapiskolában

„Minden ember élete ugyanannyit ér, és egyformán méltó a védelemre.”

(J.K. Rowling)

Az idei évi egészséghetünket kicsit kiszélesítettük a multikulturális oktatással. Fontosnak tartjuk, hogy olyan kompetenciák is kialakuljanak a tanulóknak, amelyek segítségével szembenézhetnek a világban jelenlévő sok-

színűséggel és különbözőségekkel, és ezek kezelésével. Törekszünk arra, hogy diákjainkban kialakuljanak különböző kognitív, verbális és nonverbális készségek, melyek alapjai a különféle kultúrákkal és kulturális csoportokkal való együttműködésnek. Ebből kifolyólag felső tagozatos diákjaink rendhagyó történelemórán vettek részt a Szeredi Holokauszt Múzeumban. Az intézmény magyar tárlatvezetést és oktatóprogramot is kínált és tanulóink betekintést nyerhettek a világháború borzalmaiba. Háziversenyt is rendeztünk, 80 perc alatt Szlovákia körül címmel, ahol a hazánkkal határos országokat kellett bemutatniuk az

osztályoknak. A bemutatók után egy rövid játékos versenyen mérték össze tudásukat a csoportok.

Természetesen az egészségre való nevelésről sem feledkeztünk meg. Az alsó tagozatosok osztályokon belüli versenyekben mérhették össze tudásukat az egészséges életmód szabályairól. Újra meghívtuk iskolánkba a Femit Polgári Társulás munkatársait is, akik rendkívül érdekes témákról beszélgettek el a 7., 8. és 9. osztályos diákokkal. E előadásokat mindig nagy érdeklődéssel várják diákjaink.

Az alsó tagozatos tanulóink a Galántai Honismereti Múzeumban tettek látogatást, ahol különböző mú-

zeumpedagógiai foglalkozásokon, kincskeresésben, vetélkedőkben vehettek részt. Diákjaink nagyon sok új élménnyel gazdagodva tértek haza.

Az időjárás kedvezett a csónaktúrának is, ahol a gyerekek az Ister Vendéglőtől a Jókai Vízimalomig evezhettek le a Dunán.

Minden évben igyekszünk változatos és élményekben gazdag foglalkozásokat, kirándulásokat szervezni tanulóink számára. Ebben az évben próbáltuk a multikulturalitást is beleszőni a programunkba, hiszen ez egy lehetőség az „új” megismerésére, befogadására, lehetőség a tanulásra, fejlődésre.

Fodor Orsolya

Közlekedési park – Galánta

Iskolánk alsó tagozatos tanulói október 13-án közlekedési parkban jártak, Galántán. Itt a gyerekek játékos körülmények között tanulhatják meg a közlekedési szabályokat. Megtalálhatóak itt az utak, járdák, zebrák, táblák, jelzőlámpák is kicsiben, hogy könnyedén és játékosan megjegyezzék, mikor szabad átmenni az úttesten, hol kinek van elsőbbsége. Melyik az a tábla, ahol meg kell állni, milyen tábla jelzi, ha nem hajtha-

tunk be és hogyan használjunk egy körforgalmat. Merre nem kanyarodhatunk, és merre igen. Nincs olyan gyerek, aki ezt ne élvezné, ráadásul a szabályok követésében is jártasabbak lesznek.

A tanulás két részből tevődik össze, elméleti és gyakorlati részből. Az elméleti rész a „tanulósobában” zajlik játékos feladatokkal megtűzdelve, a gyakorlati rész pedig a közlekedési parkban, ahol a gyerekek kerékpárral, rollerrel,

esetleg futóbiciklivel közlekedhetnek két vezető felügyeletével.

Remélhetőleg, ha a gyerekek megismerkednek a közle-

kedési szabályokkal, balesetmentesen érnek majd célba, például az iskolába.

Mráz Erika

Rendhagyó irodalomóra

Egy élményközpontú rendhagyó irodalomóra különleges oktatási lehetőség lehet az iskolának arra, hogy mire is jó az irodalom, hogy hogyan szabadítja fel az érzéseinket, hogyan szórakoztat, hogyan lehet közelebb hoznia diákok-

hoz a verseket, és nem utolsósorban népszerűsíti az olvasást. Ilyen irodalomóra volt a felső tagozatos diákjaink számára a „Jelbeszéd” című bemutató, amelyet a Jókai Színházból érkező művészek, Benes Ildikó, Molnár Xénia és Póthe

István adtak elő. Az előadás József Attila és Edith Piaf életét és művészetét mutatta be. A nyolcadikos és kilencedikes diákjaink pedig olyan óráknak lehettek részesei, ahol Petőfi Sándor: Az Alföld és József Attila: Születésnapomra című versét kellett átformálniuk. Ügyességüket mi sem bizonyítja jobban,

mint az, hogy frappáns, ügyesen megszerkesztett versek születtek.

Fodor Orsolya

Remény

15 éves lettem én -
hogy szállt el e 15 év,
hogyan,
hogyan?

A múltam már nem rejt semmit,
s a jövőm ad egy kis reményt
élményt,
reményt?

József Attila kitolt velünk
verset kellett írunk nekünk
ajaj
nagy baj.

Elmúlás

Telnek az évek, gyorsan -
mégis elfeledünk mindent las-
san,

lassan,
de biztosan.

Elmúlik az első szerelem,
elmúlik a boldogság
lepény
eredmény.

Múlik a gyermekkor,
lassan felnövünk
ifjúság
bolondság.

Legalább barátaink vannak
ők megmaradnak
élünk
s halunk.

Illúzió a boldogság?
Lehull, mint egy hullócsillag
aranyos
vagy haragos?

Van értelme az életnek?
vagy csak élünk
keresünk
és találunk?

Fiatalság

Tizenöt éves lettem én -
elmúlt ez a pár rövid év
halad
s szalad.

Sok mindent ad meg a jelen,
s nem voltam benne jelen
de fogok
s leszek.

Rövid volt e pár év,
de hol van még a vég,
közel
vagy távol?

Amit nem tettem, azt
megteszem
hol van még a végzetem
Gyerünk
tegyünk!

Még egy dolog
ami megéri a harcot
most
vagy soha.

Múlnak az évek, öregednek
a testek
öregszünk mi is együtt
veletek

s télen
talán
mi is egyszer meghalunk,
de addig mindent beleadunk
bátran
s boldogan.

(IX. osztály diákjai)

Rónaság

Szép a hegység,
üide a növényzet.

Álmélkodom, habár nem kedvellek
s lelkem sem kíván téged.

Ott a síkság szépséges táján
érezem magam otthon, ott az én helyem
Fogságából meglógott madár szellemem
Ha a puszták sokaságát pillantom.

Képzletben elszállok,
el a messzeségbe
S derül rám hazán legismertebb folyója,
Ha az alföld síkságát látom.

A nagy déli melegben
Az állatok szomszjasak

És a gémeskútnál víz várja őket
A lovak dobogása
Körmeik kopogása
A csukló csikósok csattogása,
S a madarak zihálása hallatszik.

A farmoknál gyenge szélben
Himbálódzik a termés
Az égkő zöldes árnyalataiban
A táj örömteljesen megvilan.

Itt hűsölnek a madarak
A naplemente félhomályban
És, ha a nádas megrezzen
Ijedten arrébb szállnak.

A farmokon, a pusztán keresztül
semmi közepén egy rozoga kis vendéglő;
Ide járnak a lovas rablók
Majd a városba, a piacra.

A kocmánál a piciny fák
Fonnyadnak a sáfrány-dinnyés sivatagban;
Odatojik a siktó vámpírmadár
Bátran, s nem riasztottan.

Ott nő a lengőhajú virág,
És a kék, szúrós buzogány.
A nap forró, mint a gyetyavirág;
S e növény hűvösebe a kis hiüllők pihennek

Távol, hol alacsonyan vannak a felhők,
és magas a talaj,
Szivárványos színű gyümölcsfák
teteje látszik a ködben.

Mögöttük, mint világos villanyoszlop,
világít egy város templomtornya -

Csodállak pusztaság, legalább én!
Hol felsírtam, hol éltem én.
Ott csukódjék szemem
Ott búcsúzzon lelkem.

Több, mint egy verseny...

A Jókai Önkéntes Tűzoltó Testület tagjai immár második alkalommal vettek részt 2017. szeptember 30-án a Szil Község Tűzoltó Egyesülete által szervezett versenyen.

A szili testvéregyesület óriási vendégszeretettel fogadott bennünket. A csapatok megérkezéssel, sorakozó és eligazítás után megkezdődött a verseny.

A rajtvonalra „egy szál alsógyatában” álltunk fel. A rajt után fel kellett venni a szolgálati ruhát, a lehető leggyorsabban beszállni a tűzoltóautóba és elindulni. Az első állomáson kézi poroltóval való tűzoltás volt a feladat. Ezután egy szlalom pályán kellett végighaladni tűzoltókocsival. Itt csapatunk nagy előnyhöz jutott, mivel az Iveco tűzoltóautó kisebb a többi csapat autójánál és ezáltal könnyebben átjutott a pályán. A szlalom pálya

végén az autó tartáját vízzel kellett megtölteni és fát kellett vágni egyszerű kézfűrészsel. Majd egy 300 méteres szakaszon kellett „végigszárguldani” és betolítani egy szűk állomásra. Az utolsó feladat kétsugaras tűztámadás volt. Csapatunknak nem okozott nehézséget ez a versenyfeladat, mivel az edzéseken nagyrészt a tűztámadást gyakoroltuk. A jókai csapat volt az egyetlen, amelyik ezeket a feladatokat kevesebb, mint 7 perc alatt teljesítette, aminek eredményeként az első helyen végeztünk. A verseny után a kiértékelés és eredményhirdetés következett. A helyi csapat finom magyar gulyással kínálta az éhes versenyzőket, résztvevőket.

Nem sokkal az eredményhirdetés után a helyi tűzoltók riasztást kaptak. Az egyik szili gazda-

ság magszárítója mellett lángra gyulladt egy traktor. Ha a tűz nagyobb erőre kap, az óriási károkat okozhatott volna. Valamennyi tűzoltó egy emberként ugrott talpra és sietett a helyszínre. A szili tűzoltók a tűzvonalba rohantak és minden erejükkel azon voltak, hogy megfékezzék a tűz áterjedését a magszárítóra. A jókaiak tűzvédelmi ruhák hiányában a háttérben maradtak és a víz utánpótlását biztosították. A harc kb. 30 percig tartott, míg végül a tűz megadta magát. A traktor leégett, de a

magtár sértetlen maradt. Nagyon örültünk, hogy a szili bajtársaknak segíthettünk és ily módon tudtuk viszonzni vendégszeretetüket.

A jókai csapat tagjai: Poloma János, Poloma Róbert, Kvarda József, Kvarda Krisztián, Szüllő Áron, Simon Oszkár, Tankó Bryan, Stanislav Kriska, Kramarič Norbert, Ravasz Ervin, Ravasz Beáta, Németh Ernő, Mráz Pavol, Prvák Štefan, Szabó Dionýz és Szüllő Attila.

Szüllő Attila,
a Jókai ÖTT elnöke

Požiar vozidla, záchrana života

Dňa 20.06.2017 v čase o 20:05 h. vozidlo Alfa Romeo, idúce po ulici Novojelčanskej v obci Jelka, smerom k areálu poľnohospodárskeho družstva, niekoľko metrov za obcou v zákrute narazilo do stromu. Prudký náraz bolo počuť až na niekoľko 100

m. V tom čase sa v blízkosti nachádzali členovia DHZO Jelka, Kvarda Jozef a jeho syn Kristián, ktorí boli svedkami udalosti. Pribehli k vozidlu, ktoré po nehode začalo dymieť a vznietilo sa. Vo vozidle sa nachádzal zranený 21 ročný muž, ktorého z vozid-

la vykliessnili a takto zachránili. Za záchranu ľudského života bol predsedom DHZO Jelka Attilom Szüllóm podaný návrh na udelenie ocenenia za tento hrdinský čin. Dňa 25.11.2017 bola menovaným udelená Medaila za

hrdinstvo, Vendelínom Horváthom, generálnym sekretárom Dobrovoľnej požiarnej ochrany Slovenskej republiky. Za udelenie medaily Jozefovi a Kristiánovi Kvardovi srdečne gratulujeme.

Attila Szüllő,
predseda DHZO Jelka

1. Jelčiansky charitatívny ples

Pod záštitou starostu obce a obecného zastupiteľstva

1. Jókai Jótékonysági Bál

Jóka község polgármesterének és képviselőtestületének védnöksége alatt

Dva roky som ako poslanec obecného zastupiteľstva a predse- da komisie pre sociálne veci nosil v hlavie myšlienku zorganizovania charitatívneho plesu v obci Jelka. Som si vedomý a určite aj Vy vie- te, že veľa organizácií, záujmo- vých združení aj súkromných osôb v našej obci potrebuje po- moc. Buď finančnú, alebo pomoc v inej forme. Dňa 21. októbra 2017 sa podarilo zrealizovať 1. Jel- čiansky charitatívny ples v našej obci. Na uskutočnení tohto podu- jatia sa podieľala celá komisia pre sociálne veci. Po dlhšom uvažo- vaní, berúc do úvahy aktuálne dianie v našej obci, sme dospeli k záveru, že týmto prvým chari- tatívnym plesom pomôžeme na- šim najmenším, našim deťom. Čistý výťažok z plesu vo výške 3500 eur putoval do Základnej

školy v Jelke. Konkrétne ako fi- nančná výpomoc pri realizácii školského športového ihriska.

Na tomto mieste by som rád vy- jadril poďakovanie starostovi obce Jelka, obecnému zastupiteľstvu, členom komisie pre sociálne veci a všetkým, ktorí sa tejto charitatív- nej akcii zúčastnili. Ďakujem aj tým, ktorí vecným darom, finanč- nou hotovosťou alebo iným spôso- bom prispeli k tomu, aby bol ten- to ples úspešný a splnil svoj chari- tatívny cieľ.

V neposlednom rade Vám mô- žem s radosťou oznámiť, že termín 2. Jelčianskeho charitatívneho plesu je 20. október 2018. V prípa- de, že máte dobré nápady, komu by mohol finančný výťažok z ple- su pomôcť, alebo kde by mohol byť použitý, rád si ich vypočujem.

Imrich Görföl

Régóta dédelgetett álmodom egy jótékonysági rendezvény létrehozása községünkben. Ebben az évben képviselőtársaimmal és a szociális bizottság tagjaival hozzá is láttunk az első jókai jótékonysági bál megszervezéséhez, hiszen mindannyian tudjuk, hogy segítségre, támogatásra mindig szükség van. 2017. október 21-én végre sikerült megvalósítani. Hosszas fontolgatás után úgy döntöttünk, hogy e szép rendezvény bevételeivel legkisebjeinket, a gyermekeket támogatjuk. Így a befolyt összeget, összesen 3500 eurót, a jókai iskolának adományoztuk. Segítséget jelent ez számunkra az épülő sportpálya finanszírozásában.

Engedjék meg, hogy köszönetemet fejezzem ki községünk polgármesterének, képviselőtestületének, a szociális bizottság tagjainak és mindazoknak, akik részt vettek ezen a jótékonysági eseményen és hozzájárultak annak sikeréhez. Végezetül egy bejelentés: a második jókai jótékonysági bál időpontja 2018. október 20. Amennyiben van ötletük, elképzelésük, hogy a jövőben kit támogat- hatnánk, kérem jelezzék.

Görföl Imre

Fantasia Oriental Gala 5

„Vážení diváci! Srdečne Vás vítame na našej ďalšej tanečnej šou Fantasia Oriental Gala, na ktorej Vás opäť budeme zabávať kvalitným a pestrým kultúrnym programom. Podujatie už má svoju tradíciu, koná sa po piatykrát, a už po treťkrát sa uskutočňuje ako charitatívna akcia. Pred dvomi rokmi sme podporili Gabriela Kucseru, pred rokom Vikinku Štefánikovú, dnes to bude pre Paľka Csémyho z našej obce. Naše pozvanie prijali výborní vystupujúci prevažne z Bratislavy, ale aj z Modry, Kolárova a z Jelky. V úvode ste videli spoluprácu tanečníc, choreografkou je organizátorka tohto podujatia, Katarína Szalayová, Samiyah“ – takto sme privítali našich divákov 12. novembra 2017 v kultúrnom dome v Jelke na charitatívnom tanečnom programe. Okrem rôznych tanečných čísiel diváci mohli vidieť aj spevácke vystúpenia a módnú prehliadku prekrásnych kostýmov. Diváci odchádzali nadšení nielen z nášho pestrého programu, ale aj z úžasného pocitu, že niekomu pomohli. Celú vzbieranú sumu zo vstupného aj zo zbierky sme totiž venovali Paľkovi, ktorí už dlhodobo žije bez fungujúcej obličky a je odkázaný na pravidelnú dialýzu. Viac informácií a fotiek nájdete na facebooku aj na stránke www.samiyah.webnode.sk.

Katka Szalayová/Samiyah

„Tisztelt közönség! Szeretettel üdvözljük Önöket immár ötödször a Fantasia Oriental Gala című zenés-táncos előadásunkon, mely most már harmadik éve jótékonyági rendezvény. Két évvel ezelőtt Kucsera Gábert támogattuk, tavaly Štefánik Viktóriát, most pedig Csémy Palikát, aki szintén falunk lakosa és súlyos veseelégtelenségben szenved. Ma újra színes programmal szórakoztatjuk Önöket, megismerkedhetnek az orientális hastánc legkülönbözőbb stílusával, változataival. Meghívásunkat kitűnő fellépők fogadták el Pozsonyból, Modráról,

Gútáról és Jókáról. Az előbb a mai fellépők közös produkcióját láthatták, az est szervezőjének, Szalay Kati, Samiyah koreográfiájában” – így köszöntöttük nézőnket november 12-én a jókai kultúrházban. Idén, legnagyobb örömünkre, sokan eljöttek, sokan szerettek volna segíteni, s ezt meg is tették. Jótékonyági műsorunkról és Csémy Palikáról a Pátria rádióban is hallhatlak beszélgetést, pár nappal az előadás után. Szívből remélem, hogy Palikának és családjának sikerült örömet szereznünk!

Szalay Kati/Samiyah

Együtt emlékeztünk

„Fejem alá a hosszú útra, tegyetek a szülőföld porából, hogy jó legyen a pihenésem, szeretteimtől itt messze, távol.”

2017 szeptemberében együtt emlékeztünk azokra a ma már elképzelhetetlen napokra, amikor falunkból sokaknak el kellett hagynia a felejthetetlen szülőföldet, szeretteiket és mindent, ami a szívükhöz nőtt. Nemcsak családok és ismerősök szakadtak el egymástól, de itt maradtak a halottaik is. Menni kellett. Tenni kellett, amit a hatalom diktált. Aki önként távozik valahova, az pontosan tudja, mit vállal. Nekik azonban fo-

galmuk sem volt, hova és meddig vezet az út, hol lesz a végállomás. A kitelepítettek sokáig bíztak a hazatérésben, és csak a legszügségesebb holmijaikat csomagolták ki, de végül el kellett fogadniuk, hogy a hazatérés csak álom marad.

1947-ben hasonló sorsuk volt a csehországi munkára hurcolt családoknak is. A különbség csak annyi volt, hogy bár ők nem vihették el ingóságait, ám idővel hazatérhettek a szülőföldre.

A teljes jogtalanság évei voltak ezek. A fiatalabb nemzedék talán elképzelni sem tudja, mit is jelent mindez, így nekünk

időseknek, itt maradtaknak, még élőknek, kötelességünk emlékezni és emlékeztetni történelmünk e szegyeteljes időszakára.

Szeretnék még egyszer köszönetet mondani mindazoknak, akik segítettek megvalósí-

tani a kitelepítési megemlékezést. Köszönet azoknak is, akik hazajöttek emlékezni. Vajon pár év múlva lesz-e még, aki emlékezni fog? Az átélt szenvedésekre, megnyomorított lelkekre, ránk...

Németh Lajosné

RAJCSÁNYI BÁLINT

Kis lak

*Faluvégi kicsi házunk ott áll árván, ma is egymagába.
Porba hullik sűrű könnyem, mikor arra járok.
Pókháló csüing az ablakon, enyhe szellő meg-meg fújdogálja.
Üres régen, síri csend már a házunk lakója.*

*Valaha az ablakokban piros, fehér, zöld levelű muskátli virágozott.
Egykor régen gyerekkacaj töltötte be a mi kicsi házunk.
Álmaimban hazajárok, megpihenni régi otthonomba.
Kiskapuban vár az Anyám, csókot lehel ráncos homlokomra.*

Sárgult levél

*Óh, te hulló sárgult levél,
Merre sodor majd el a szél,
Hol virrad rád majd a tavasz,
nem találsz már vissza soha.*

*Része voltál a lombos fának,
Gyász borítja a kopár koronákat,
Gyökereid visszavárnak, bárhol is vagy,
bármily távol, itt a helyed óhazádban.*

*Itt hajtsd fejed nyugalomra, ha majd üt az óra,
Megtépázott lombok alatt legyen rózsás álmod,
Ha más nótát is dúdol már a zimankós szél,
Rózsás álmod nem zavarja soha többé.*

Csendes este

*Csendes este szállott le a pusztára,
Elnémult a legelő nyáj kolompja.
Örömhírt zeng pásztornál a furulya,
Fényes csillag a jó utat mutatja.*

*Ne féljetek pásztorok, a jó utat járjátok,
Angyal hangja így csengett, Betlehembe ez vezet.
Kisded vár már titeket, hogy tiszteletet tegyetek,
Megszületett a Megváltó kis Júda Betlehembe,*

*Úton már a három király, csillagfényes ösvényen,
Pislákoló gyertyafénynél lették meg a kisdedet.
Dicséret Máriának, ajándék a Jézuskának,
Jó éjszakát, bölcs királyok!*

Az élet útja

*Villámok cikáznak keresztbe hosszába,
utam arra vezet a kopár pusztaságba.
Nincs tenyérmnyi árnyék, hol fejem lehajtanám,
nincs egy árva lélek, kinek kezét foghatnám.*

*Egyedül ballagok rögös vándor utamon,
Remélem, hogy célba érek, hol fejem lehajthatom.
Üres már a tarisznyám, de virrad már a reggel,
virágzó szép messzeségbe vezetett az Isten.*

Čaro Vianoce

S prvým vdýchnutím mrazivého vzduchu a nesmelou vločkou skrytou v dlani spoznáte, že prichádzajú Vianoce. Tlmený jas žiari nielen z preplnených výkladov, ale odráža sa i v očiach ľudí. Teplo, neha, láska... Nastal čas, keď tie najvzácnejšie city ožívajú, aby aj v dušiach ľahostajných prebudili zvyšky dobra, ktoré často skrývame...

Severák si už hviezda svoju veternú koledu, roztopašne kradne deťom čiapky. Vyštipané líca. Horúca červená prebudená chladom. Nedozerne hĺbky vôd, teraz v škrapine krehkej a tajomnej zároveň. Čo sa skrýva pod hladinou? Mocná príroda si zachováva

vlastné čaro, krásno, čakajúce na objavenie tými, čo sú vnímaví k nepolapiteľnému pôvabu zimného podvečera. Komu telo neobjíma mrazivá obruč, studená, tvrdá, naliehavá, keď všade navôkol sa predostrel hmlistý závoj mliečnobielej chumelice? Ešte vždy je tu záchrana. Svetielko v dialke. Mámi, pozýva bližšie...

Získať ho nie je samozrejmé. Iskierka ľahko nepreskočí. Hrejivý pocit radosti zo stretnutí s rodinou, ten treba hľadať v sebe. Hravý plamienok má najradšej srdcia detí. Potešenie, čisté a neskalené, vpečatí drobným tvárom onen výraz, za ktorý by dospelí zaplatili pokladmi sveta. Načo

siahat' do vreciek, načo mince, trblietavé odlesky drahokamu? Tajomstvo Vianoc prebýva vo voňavom ihličí, šíri sa arómou škoricice, vanilky...

Dar? Z hĺbky srdca. Komu? Tým, pre ktorých stojí za to žiť. Čo? Úsmev a objatie. Bozk pod imelom, dychtivým svedkom zblíženia. Kto dá viac?

Ten, čo cíti na jazyku opojnú chuť medu. Kúzlo bez prútička čarodeja, bez omamných odvarov, krištálových guli. Všetko máme skryté v dlaních, zbrázdnených cestičkami dotykov. Bytosti potrebujú vnímať ľudské teplo po svojom boku...

Nielen v čas vianočný.

Müller Péter: Karácsonyi üzenet

Itt a régóta várt pillanat! Mostanáig kóboroltál az üzletekben, plázákban, butikokban. Mostanáig fizettél, szállítottál, főztél, sütöttél, csomagoltál, cetliket írtál, takarítottál, hurcoltad haza a fát, fölállítottad, gyertyákkal, izzókkal, angyalhajjal ékesítetted.

Dolgoztál, robotoltál, igyekeztél, lihegtél, és gyötörted a lelkedet: „Kit felejtettem ki?” Most végre itt van mindenki. Akikre azt mondja a nyelvünk: a hozzátartozóid. Jó szó. A sokmilliárd ember nem tartozik hozzád. Ezek igen. Ők jönnek el az ágyadhoz, ha beteg leszel, és ők állnak majd legközelebb a koporsód körül. A többi ember távolabb él tőled. Most itt van körülötted az a néhány ember, aki a sorsod játékában főszerepet kapott, nem tudni, miért. Mint egy szindarab fontos jelenetében, összejöttek mind, csomagokkal, éhesen, türelmetlenül, zajongva, zűrös és csillaglagtalan lélekkel – mert manapság a lelkünk zűrös, zaklatott és csillagtalan.

Az is lehet, hogy nincs itt senki. Most van az a pillanat, karácsony estén, amikor rád

szakad az érzés, amit a hét-köznapok során nem érezteél, mert megszoktad – hogy egyedül élsz. Nincs senkid. Sokan éljük át ilyenkor a magányt. És sokan a lázas nyüzsgést, a zűrözt, az örömet, hogy együtt vagyunk végre... és azt is,

hogy ebből az „együtből” hiányzik néha a meghittség. Még jó, ha a fa körül elhangzik a „Mennyből az angyal”, de ez sem az igazi, mert a mohó szemek a földet kutatják, a fa alatti csomagokat: „Mit hozott Jézuska?” Elfelejtettük, hogy Jézuska nem hoz semmit. Neki sem volt semmije. Csak egy szál köntöse, arra is kockát vetettek a katonák,

halála után. Jézuska csak békét tud hozni. És csendet a szívben. És szeretetet – ami a világ legnémebb, legnyugodtabb, legszótlanabb állapota. És láthatatlan. Nincs benne lihegés, nyugtalanság, idegesség és lárma. Szertelen lélekkel nem le-

het szeretni. Benne van a csodálatos magyar szóban: hogy aki SZER-telen, az nem SZER-et. Nyugodj meg. Találj egy pillanatot, vagy kettőt, és menj ki a levegőre. És szívűd be magadba az éltető, friss levegőt. Mélyen. Jó mélyen, és többször is. Sóhajts ki, és lélegezz be. Lassan, mert a sóhajtság és a lassú, mély lélegzés megnyugtat. És ha

egy kicsit megnyugodtál végre, nézz föl az égre. Ha csillagos az ég, válassz ki egy csillagot. Ha felhős, tudd, hogy a csillagod azért ott van, csak nem látod, mert felhő takarja. Ha hull a hó, hagyd, hogy arcodra hulljanak a hópihéek: az angyalok küldik neked, a végtelenből – és ingyen. Éld át a csodát. A mindenséget – és önmagadat.

És most figyelj jól: A karácsony a születés ünnepe. Valaminek vége van – és valami most jön létre. Bárhol. Akár egy istállóban is. Állatok között, segítség nélkül, egy gyűlölettel teli, sötét világban, ahol a kis Jézus született. Mindegy. Csak szüless meg. Szüld meg magad. Lobbantsd lángra a szívedet, s hagyd, hogy ez a lángocska az egész elmúlt éved sötétségét eloszlassa! Váraj egy kicsit, míg érzed, hogy a kis gyerekláng megerősödik benned. És utána menj vissza a hozzátartozóidhoz. Vidd be nekik a békédet. És az új arcodat. És azt a meggyőződésedet, hogy az életünk díszlete nem egy szoba – hanem az egész világmindenség. És a legszebb ajándék: egy ölelés. Egy mosoly. Vagy még az sem – csak egy gondolat: „Szeretlek”.

24 ZO ŽIVOTA NAŠICH DÔCHODCOV / NYUGDÍJASAINK ÉLETÉBŐL

Szépkorúak karácsonyváró ünnepsége

Ebben az évben is megrendezésre került a szépkorúak, tehát a nyugdíjasok karácsonyváró ünnepsége. Mostanra már hagyománnyá vált ez a figyelmesség, amely községünk önkormányzatának jóvoltából valósul meg minden évben. Ha sokan talán úgy gondolják, hogy az idősek ajándékot, vacsorát, műsort várnak, azok bizony tévednek. Sokkal fontosabb a figyelmesség és a megbecsülés irányukban, de a legfontosabb, hogy ez az ünnepség jó

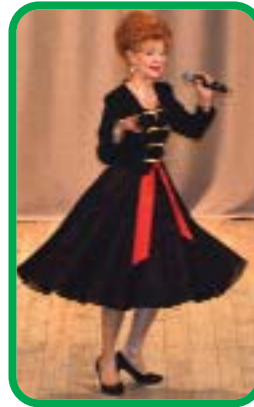
alkalmat nyújt rég nem látott ismerősökkel való találkozásra. Hiszen itt találkozhatunk azokkal, akiket talán az elmúlt évben láttunk utoljára. Számomra ez ennek az ünnepségnek a legfontosabb mozzanata.

Az ünnepség, községünk polgármesterének, Farkas Imrénének, üdvözlő beszédével kezdődött. Néma főhajtással emlékeztünk meg azokról, akik az elmúlt év folyamán örök pihenőhelyükre távoztak. A nagyszerű kultúrmű-

sorban Dobsa Tamás és felesége adott elő humoros történeteket ízes tájszólásban, népdalokkal, nagyszerű néptáncal kísérve. Táncuk elbűvölőek voltak, hát még amikor megleptek minket a jókai táncokkal! Őket Kosáry Judit, nótáénekes követte a színpadon. Nemcsak gyönyörű hangjával kápráztatta el a közönséget, de szimpatikus lényével is. Olyan ismerős dalok hangzottak el az előadásában, melyeket sokan együtt énekeltek vele. A mű-

sor után, jó zene mellett fogyasztottuk el a finom vacsorát, melynek készítője is dicséretet érdemel. A sok-sok ajándéksomag elkészítése, a gondos szervezés, ügyes kiszolgálás bizony időigényes és fáradtságos munka. Szívvel köszönjük mindazoknak, akik hozzájárultak e rendezvény sikeréhez. Jól éreztük magunkat. Csak remélhetjük, hogy jövőre ugyanígy találkozhatunk egymással és együtt lehetünk.

Németh Lajosné

Uzavreli manželstvo Házasságot kötöttek

- Molnári László
és Mgr. Molnár Anikó
- Pöcz Lajos
és Mgr. Halaj Anita
- Ravasz László
és Nagy Veronika
- Ján Horvatič
a Zuzana Danielová
- Lépeš Marek
és Budai Tímea
- Szigeti Luboš
és Görfölv Veronika
- Domonkos Adrián
és András Kitti

Naše novorodeniacka Újszülöttek

Sípos Alex
Nagyová Nina
Prokšová Vivien
Ožóg Karolína
Sandal Alex
Hodúr Filip
Szüllő Sára Zsófia
Kačák Dominik
Janíková Dorina
Rigová Patrícia
Šturdík Roman
Krkob Meriem
Baros Anna
Mišániová Alexandra
Molnárová Andrea
Orošová Alexandra
Zeman Dominik
Nagy Damian

Navždy nás opustili Örökre eltávoztak

Ravasz Erika
Polgár Štefan

Kerti Ilona
Tóth Erzsébet
Soóky Margit
Czinege István
Mezei Michal
Ballán Ferenc

Jubilanti – Jubilánsok

80 rokov – évek

Czére Ferenc
Budai Szilveszter
Nagy Erzsébet

81 rokov – évek

Szakál László
Mészáros Károly
Ballán Imre

82 rokov – évek

Cikhart Anna
Halaj František
Budai Erzsébet

83 rokov – évek

Pšenica László
Rablánszky Márta

84 rokov – évek

Kalmár Mária
Sichta Katalin

85 rokov – évek

Bittera Franciska
Krčmáriková Marie
Süll Károly
Styevková Mária

87 rokov – évek

Palovics Julianna
Poloma István

70 rokov – évek

Takáczi József
Horváth Erzsébet

Fellinger Anna
Ravasz Mária
Mučka László
Holocsi István
Szűcs Magdaléna
Tumma Irén
Mitrášová Juliana
Holocsi Ferenc
Proksa Mária

60 rokov – évek

Ásványi Sándor
Szilvási Julianna
Bánóczky László
Tedáš Erzsébet
Laurič Alžbeta
Sípos László
Danis János
Ágh Erzsébet
Kevežda Erika
Kovács József
Bohony Ferdinánd
Bódis Éva
Fecske Valéria
Turániová Ružena
Szabó László
Kiss Szilveszter
Kovács Jenő

50 rokov – évek

Dudok Luboš
Šichta Mária
Uhríková Nadežda
Šoóky Erzsébet
Szabo Jenő
Nagy Tibor
Stolár Vladimír
Horváth Gyula
Sebők László
Mészáros Zsuzsanna
Pethő Zoltán
Lehoczky Márta
Palovics Lajos
Mészáros János
Galambos Julianna

(Horeuvedené údaje sa vstahujú na obdobie od 1. septembra do 31. decembra.
A fenti adatok a szeptember 1-től december 31-ig tartó időszakra vonatkoznak.)

Nyílt levél a Retro est szereplőjéhez

Kedveseim!

Míntha csak tegnap lett volna, hogy megfogalmazódott bennem a gondolat: de jó is lenne összehozni egy zenekedvelő társaságot, jó hangú fiatalokat találni, egy modern zenés műsort színpadra állítani. Néhányotokról tudtam, hiszen a színjátszók között hamar megmutatkozott a zenei adottság. A többieket sem volt túl nehéz kinyomozni. A kérdés már csak az volt, akartok-e színpadra állni... Amatőrként ott állni egyedül a rengeteg ember előtt, megméretetni, bizonyítani. Nem csak énekelni, de előadni egy dalt. Nem csak jelen lenni, de jelenléttel betölteni a színpadot. Akarjátok-e ámulatba ejteni, elvarázsolni, szórakoztatni vagy akár megríkatni a nézőt? És ti akartátok! Bátran vagy félszegen, lámpaláztól remegő hangon vagy lehangolva szuverén módon, de kiálltatok azon a három évvel ezelőtti első dalesten. Minden olyan gyorsan történt! Emlékeztek arra a legeslegelső elsöprő sikerre? Emlékeztek a megdöbbszent emberekre, akik nem is sejtették rólatok, mire vagytok képesek? Ugye, milyen jó visszagondolni minderre? Szeretem benneteket, hogy sosem hiszitek el igazán, hogy ez megtörtént. Hogy a falunapi fellépés előtt ugyanúgy izgultatok. Hogy hosszú hónapokig rendületlenül gyakoroltatok a karácsonyi dalestre vagy a retro estre. Szeretem benneteket a szerénységet, a zene iránti alázatot. Szeretem, ahogy odafigyeltetek egymásra, segítitek egymást. És tisztelem benneteket a végtelen kitartást! Jó veletek együtt lenni, mindig öröm egy-egy új műsort a színpadra álmodni. Tudom jól, hogy mindegyikőtöknek megvan a saját muma, az a bizonyos visszatartó, gúzsba kötő kísértet, amely képes megnyomorítani az ember lelkét. Kinek-kinek más: a családért való aggodalom, a magánéleti problémák, a megfelelési kényszer, a kishitűség, önbizalomhiány és egyéb, olyannyira emberi nyavalyák. Ám, amikor megszólal a zene, ott fenn a színpadon, eltűnik minden ártó szellem. Ünnepek van olyankor!

Kedves Brigi, Ricsi, Szandi, Marcelka, Mónika, Jutka, Ivettka, Maca, Zoli és Jani! A magam és Zdenka nevében is köszönöm nektek a zene örömét! Legyen békés, boldog karácsonyotok!

Szeretettel: Bea

